

Titel: Kapitel II.

Citation: "Kapitel II.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e7501/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 226.

For strafbare Handlinger eller Undladelser, hvori Statsanklageren eller Politiets Embeds- eller Befillingsmand maatte gjøre sig Skyldige under Efterforskningen, skal de Ansvar efter Lovgivningens Regler.

Klage over de efter Lovgivningen strafbare MyndighedsMisbrug kan af den Forurettede fremsættes for Undersøggelsesdommeren i den Kredt, hvor den paaklagte Handling har fundet Sted, eller for den Ret, hvis Virksomhed mod Klageren af vedkommende Embedsmand paakalbes, eller for hvilken Sag om Forbrydelsen af det Offentlige anhangiggjøres.

Finder Retten, efter at have hørt den paagjældende Embeds- eller Befillingsmand, Sagen klar og højere Straf end Boder ej at være forstyldt, træffer den Afgjørelsen. I modsat Fald som og, hvor Klage fra den Forurettede ikke er fremsat paa den angivne Maade, forfølges Sagen efter de almindelige Regler.

Paalæg af Boder i Henhold til §§ 147 og 163 kan ophæves af den Ret, for hvilken Klage over Myndigheds Misbrug fremsættes.

Kapitel II.

Om Forundersøgelsen ved Retten.

§ 227.

Forundersøgelse ved Retten finder ikke Sted ved Handlinger, som det efter § 35 tillommer Politimesteren at paataler, ej heller i Sager angaaende de i Lov af 3. Jan. 1851 § 14, jfr. § 15, omhandlede Forbud.

Forundersøgelse ved Retten finder kun Sted, naar derpaa andrages, og en bestemt Person sigtes. Andragende om Forundersøgelse fremsættes af Politimesteren af egen Drift eller ifølge Statsanklagerens Beslutning; det fremsættes af Statsanklageren, naar han i Henhold til § 211 træder i Politimesterens Sted. Retshandlinger mod en Mistænkt, hvorved en Forundersøgelse indledes, kunne i paatragende Tilfælde foretages uden Andragende; Politi-

mesteren opfordres i saa Fald til snarest mulig at erklære, om han anbrager paa Forundersøgelse.

§ 228.

Andragende om Forundersøgelse fremsættes skriftlig eller mundtlig til Retsbogen; det skal betegne den Person, mod hvem, og den Handling, paa Grund af hvilken Undersøgelsen skal foretages, samt ledsages af Sagens Aktstykker og forhaandenværende synlige Bevismidler.

Med Andragets Indgivelse til Dommeren er Sagen anhängiggjort.

Forundersøgelsen angaar kun de Handlinger og de Personer, som betegnes i Andragendet, men er isøvrigt ikke indskrænket ved dette. Fremkommer der i Løbet af Forundersøgelsen grundet Mistanke mod Medskyldige eller om strafbare Handlinger af den Sigtede, som Andragendet ikke ommelder, eller vender Mistanken sig mod en Anden end den oprindelig Sigtede, skal Dommeren ved fornøden Meddelelse give Politimesteren Beskjæd til at fremkomme med saadant Andragende, som derved maatte findes foranlediget; uopfattetlige Strid har Dommeren dog i Henhold til § 227 at foretage uden at afvente Andragende.

§ 229.

Finder Dommeren, at Sagen ikke er indbragt for ret Værneting, eller at den, der paataler, ej er berettiget dertil, eller at Forundersøgelse er udelukket ved Reglen i § 227, eller at Handlinger af den Art, som Sigteisen angaar, ikke ere Gjenstand for Straf, eller at Straffskylden er forældet eller Førfølgning af andre lignende Grunde utilstedelig, affigter han Kjendelse om, at Andragendet om Forundersøgelse ikke kan tages til Følge.

§ 230.

Forundersøgelsernes Djemed er at tilvejebringe saadanne Oplysninger, som udfordres for at afgjøre, om, for hvilken Forbrydelse og for hvilken Ret Anklage skal rejses. Lillige blive saadanne Beviser at føre, som man ventes ikke at kunne blive fremførte under Hovedforhandlingen.

Til at opnaa de nævnte Djemed kunne alle

efter Eoven tilladte Mibler anvendes; videre, end disse Djemed udtræve, maa Forundersøgelsen ikke udstrækkes.

§ 231.

Naar Andragende om Forundersøgelse er taget til Følge, har Dommeren i Embeds Medfør, uden at yderligere Andragende udfordres, med størst mulig Hurtighed at foretage alle henfigtmæssige Skridt og benytte alle efter Eoven tilladte Mibler til Opnaaelse af Forundersøgelsens Djemed.

Parterne (jfr. § 227) ere berettigede til at rette Andragende til Dommeren om Foretagelse af enkelte Undersøgelses-handlinger. Angaaende saadanne Andragender maa Dommeren træffe Afgjørelse; findes det, at Andragendet ikke kan tages til Følge, affiges Kjendelse.

Dylaa udenfor de Undtagelsestilfælde, hvor Statsanklageren paataler for Undersøgelsesdommeren, er han berettiget til at rette de ovennævnte Andragender til denne.

§ 232.

Politiet er pligtigt at efterkomme de Aaalag, Dommeren giver i Forundersøgelsens Interesse. Om Udførelsen afgives skriftlig Beretning til Dommeren.

Dommeren er berettiget til at henvende sig med Begjæring om Retshandlingens Foretagelse i en anden Retskreds til Undersøgelsesdommeren i denne (jfr. § 76). Eedes Forundersøgelsen af et Medlem af Landretten, er dette fremdeles berettiget til at forde enkelte Rets handlinger foretagne af Undersøgelsesdommeren i Retskredsen.

Om Efterforskninger, som foretages i Henshold til § 225, skal Dommeren snarest mulig underrettes.

§ 233.

Fremstilles en Person som anholdt for Retten eller møder en Siget frivillig uden Rettens Tilfjælse sammen med den, der paataler, bliver Sagen strax at foretage til Forundersøgelse. Blive yderligere Rets handlinger nødvendige, beslutter Retten det Fornødne og berammer et nyt Møde.

Mindretalsforslag:

§ 231 affattes saaledes:

Om de Rets handlinger, der skulle foretages til Opnaaelse af Forundersøgelsens Djemed, tager Dommeren Beslutning, ordentligvis ifølge Andragende af Parterne, jfr. § 227. Det paahviler som Følge heraf Politimesteren at ledsage sin Begjæring om Forundersøgelse med de fornødne nærmere Andragender om Indfaldelse af Vidner m. v. Dylaa udenfor de Undtagelsestilfælde, hvor Statsanklageren paataler for Undersøgelsesdommeren, er han berettiget til at rette saadanne Andragender til denne.

Rets handlinger, om hvis Foretagelse Parterne ikke have anbragt, kunne beslutes af Dommeren paa Embedsvegne, naar han finder dem fornødne for Djemedet, navnlig i den Sigtebes Interesse.

Findes det, at et Andragende ikke kan tages til Følge, affiges Kjendelse.